

ה"ת 28101/11/16 - עלי אבו גאנם נגד מדינת ישראל, מין

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 28101-11-16 אבו גאנם נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: *

בפני	כבוד השופטת קרן מילר
מבקש	עלי אבו גאנם
נגד	
משיבה	מדינת ישראל מין

בשם המבקש עו"ד אכרם חליחל

בשם המשיבה רס"ר דוד קוריאט

החלטה

1. כנגד המבקש מתנהלת חקירה בחשד לשימוש במסמך מזויף. במהלך החקירה נתפסו תעודות משלוח מזויפות שבעזרתן, על פי החשד, העביר המבקש סחורה מהשטחים לישראל במספר הזדמנויות דרך מחסומים קבועים וללא בדיקה.
2. בעת מעצרו נתפסה המשאית בה נהג המבקש. כמו כן, במהלך החקירה נערך חיפוש בביתו של המבקש ובמהלכו נתפסו מחשבים, טלפונים ניידים, סכומי כסף וספרי חשבונות.
3. הבקשה שבפני הינה בקשה להחזרת תפוסים כאשר המחלוקת שנותרה בין הצדדים נוגעת למשאית ולכספים שנתפסו.

טענות המבקש

4. ב"כ המבקש טען כי התפיסה היתה לא חוקית וכך גם המשך ההחזקה בתפוסים. לטענתו התפיסה אינה עומדת בתנאים הקובעים בסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "**הפסד פ**"). המשאית אינה קשורה, לטענתו, למעשה הזיוף ואין לה כל תרומה למעשה הזיוף לכאורה. כן נטען כי המסמך המזויף היה יכול להיתפס בכל רכב שהוא.
5. ב"כ המבקש הוסיף וטען כי המשאית נמצאת בהליכי רכישה מחברה והיא עדיין רשומה בבעלותה של אותה חברה. העברת הבעלות תלויה בהעברת כספים נוספים מהמבקש לחברה בעלת המשאית. לפיכך, לטענתו, לא ניתן לתפוס משאית שעוד אינה בבעלותו של המבקש.
6. עוד נטען כי התפיסה פוגעת באופן בלתי מידתי בזכות הקניין של המבקש וכן ביכולתו להתפרנס. המבקש

הינו נהג הובלות עצמאי שפרנסתו תלויה במשאית זו. הוא מפרנס יחיד במשפחתו, וזה מפגשו הראשון של המבקש עם רשויות האכיפה. ב"כ המבקש הדגיש כי המבקש אינו קשור למעשה הזיוף עצמו ונחשד בשימוש במסמך מזויף בלבד.

7. לבסוף נטען כי אין סיכוי ממשי כי בסופו של ההליך, גם אם יוגש כתב אישום, תחולט המשאית. עם זאת המבקש יהיה מוכן לחתום על התחייבות שלא למכור את המשאית.

8. באשר לכספים שנתפסו הגיש ב"כ המבקש תצהירים של המבקש ושל אחיינו אשר טוענים כי הכסף שייך לאחיין.

טענות המשיבה

9. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה. לטענתו, מאחר שהמבקש אינו הבעלים של המשאית הוא אינו יכול לבקש את השבתה. עוד נטען כי המשאית נתפסה כדין בהתאם להוראות סעיף 32 לפסד"פ. המשאית שימשה להעברת סחורה באמצעות תעודת משלוח מזויפת ולפיכך מדובר באמצעי לביצוע העבירה.

10. ב"כ המבקשת ציין כי המבקש נחקר הן בגין זיוף והן בגין שימוש במסמך מזויף. המבקש הודה כי ידע שמדובר במסמך מזויף וכן הודה בהעברת סחורות על בסיס תעודות משלוח מזויפות בשישה מקרים. לטענתו ברור כי ישנו עניין בלתי חוקי שעומד בבסיס העברת הסחורות אשר הצריך שימוש במסמכים מזויפים, וכי הדבר מצביע על מסוכנות ביטחונית.

11. עוד הבהיר ב"כ המבקשת כי החקירה לקראת סיום אך ישנן עוד פעולות לביצוע, וכי ישנה כוונה בשלב זה להגיש בקשה לחילוט המשאית בסוף ההליך.

12. לגבי הכספים שנתפסו טען ב"כ המבקשת כי לטענת המבקשת מדובר בכספים שהושגו בעבירה. המבקש בחקירתו לא מסר על מקורות כלכליים אחרים מלבד הכנסותיו מהמשאית.

דין והכרעה

13. ראשית אומר כי אני סבורה שתפיסת המשאית נעשתה כדין. סעיף 32 לפסד"פ קובע:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

14. מחומר החקירה שהוגש לי עולה יסוד סביר להניח כי המבקש עשה שימוש במסך מזויף. המבקש מודה בחקירתו במשטרה כי עבר במחסום עם סחורות על בסיס תעודות משלוח מזויפות בין 5 ל-6 פעמים. עם זאת אציין כי אין כל אינדיקציה למניע ביטחוני כלשהו במעשה העבירה ולפיכך אני מקבלת את הטענה למסוכנות ביטחונית העולה ממעשה העבירה.

15. המסמך המזויף בו עוסקת החקירה הינו תעודת משלוח שבאמצעותה העביר המבקש סחורות במשאיתו. במצב דברים זה אני סבורה כי המשאית מהווה חפץ שנעברה בו העבירה.

16. תכלית התפיסה הינה כוונה להגיש בקשה לחילוט המשאית בסופו של ההליך. חילוט זה יכול להיעשות על בסיס סעיף 39 לפסד"פ. במסגרת בקשה לחילוט על פי סעיף זה תיבחן הזיקה שבין המשאית לבין מעשה העבירה ובאיזה מידה היא שימשה באופן מהותי לביצוע העבירות שבוצעו (ע"פ 2963/13 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 35 (10.2.2014) שם נדחתה בקשה לחילוט רכב בו בוצעו עבירות מין). על פניו דומה כי

במקרה דנן יש זיקה ברורה בין ביצוע העבירה לבין המשאית. המסמך המזויף אינו מנותק מהמשאית אלא קשור באופן הדוק לאפשרות להעביר באמצעות המשאית סחורות ללא בדיקה מעמיקה במחסום.

17. יצוין כי במקרים אחרים חולטו רכבים ששימשו להסעת שוהים בלתי חוקיים (רע"פ 4105/06 **גאבר נ' מדינת ישראל** (2.1.2007); חולט רכב ששימש להובלת נשק (ע"פ 1000/15 **אבו אלחוזה נ' מדינת ישראל** (3.7.2015) (להלן: "**עניין אבו אלחוזה**")); וחולט רכב ששימש להסעת הנאשם למכשירי כספומט שונים שם ביצע עבירות זיוף ומרמה (רע"פ 8629/04 **מכתבי נ' מדינת ישראל** (3.11.2004)). אני סבורה כי ניתן להקיש ממקרים אלו למקרה הנידון.

18. מכל מקום מדובר כעת בשלב מקדמי בלבד ואין מקום להכריע בעניין במסגרת זו. הדברים נאמרו על מנת להצביע על היתכנות ממשית לכך שתתקבל בקשה לחילוט המשאית בסופו של ההליך אם אכן יתנהל כזה הליך ואם אכן יורשע במסגרתו המבקש.

19. באשר לבעלות על המשאית הרשומה על שם חברת "קורעאן". המבקש טען בחקירתו הראשונה כי הוא בתהליכי בדיקה של המשאית, אך מנגד ציין כי כבר שילם עבורה סכום של 200 אלף ₪. בחקירה אחרת טען כי הוא קנה את המשאית אך עוד לא נעשתה העברת בעלות שכן הוא שילם עבורה סכום של מאה אלף ₪ ועליו להעביר סכום נוסף של 300 אלף ₪. יצוין כי אשתו של המשיב בחקירתה טוענת אף היא כי המבקש סיפר לה כי קנה את המשאית. כמו כן ברי כי במועד הסמוך למעצרו של המבקש היתה המשאית בשימוש התדיר של המבקש ושימשה להעברת סחורות על ידו (בחקירתו טען כי מדובר בשבוע ימים בלבד).

20. לכך יש להוסיף כי בעליה הרשום של המשאית מאשר כי מכר את המשאית למבקש וטוען כי שולם כבר סכום של 300 אלף ₪ ונותר לשלם סכום נוסף של 190 אלף ₪.

21. כידוע, רישום בעלות רכב על שמו של אדם אינו מעיד בהכרח על בעלות ברכב (ראו למשל ע"פ 7376/02 **כהן נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז(4) 558, 574 (2003)). עוד נפסק כי "לעניין חילוט לפי סעיף 39 לפקודה לא הבעלות הפורמאלית היא הקובעת אלא הבעלות המהותית, דהיינו זהותו של המשתמש במכונית בפועל" (עניין **אבו אלחוזה**, פסקה 23).

22. לאור האמור אני סבורה כי בשלב זה ניתן לראות את המבקש כבעלים של המשאית לצורך המשך תפיסתה. המבקש העביר סכום כסף משמעותי לצורך קנייתה ועולה מחקירותיו כי נותר לו להעביר סכום כסף נוסף להשלמת העסקה, דברים המתחזקים מעדות בעליה של המשאית. כמו כן המבקש נהג במשאית מנהג בעלים סמוך למעצרו. לבסוף אציין כי החברה שהינה הבעלים הרשום של המשאית לא הגישה כל בקשה להשבת תפוס ולא טענה כי הבעלות במשאית שייכת לה.

23. לצד כל האמור יש לבחון האם ניתן להצביע על חלופת תפיסה שתשיג את מטרת התפיסה באופן הפוגע פחות בזכות הקניין של המבקש. במקרה זה יש ליתן את הדעת לכך שכל פרנסתו של המבקש ובני משפחתו תלויה במשאית זו. לטעמי, מאחר שמדובר במשאית המשמשת לפרנסתו של המבקש ובני משפחתו, ומאחר שניתן להשיג את תכלית התפיסה באמצעות הטלת תנאים וערבויות יש להורות על השבת המשאית בתנאים שייקבעו.

24. בנוגע לסכום ההפקדה שיידרש נתתי דעתי לכך שסכומי שווי המשאית שנמסרו משתנים בין חקירותיו של המבקש ובין המבקש לבעלי הרכב, וכן לטענה כי המשאית נמכרה בצירוף לעגלה בעוד שנתפסה ללא העגלה. כן שקלתי את חשיבותה של המשאית, כאמור, לפרנסת המבקש ומשפחתו.

25. אשר על כן אני מורה על השבתה של המשאית בתנאים הבאים:

א. יירשם עיקול לטובת המדינה על המשאית.

ב. המבקש ימציא פוליסת ביטוח מקיף על הרכב לטובת המדינה.

ג. המבקש וכן הבעלים הרשום של המשאית יחתמו על התחייבות עצמית על סך 100,000 ₪ שלא יבצעו כל דיספוזיציה במשאית.

ד. המבקש יפקיד סך של 70,000 ₪.

26. באשר לכספים שנתפסו בביתו של המבקש. המבקש הצהיר בחקירתו כי הכנסתה היחידה של המשפחה הינה מהמשאית. הכספים נתפסו בחדר השינה של המבקש. התצהירים שהוגשו מטעם המבקש ואחיינו כאילו הכספים שייכים לאחיינ אינם משכנעים. ראשית, האחין לא התייצב לדיון כך שלא ניתן היה לברר איתו את הפרטים ולחקור אותו על תצהירו. שנית, מדובר בתצהיר דל בפרטים ומעלה תמיהות. אין פירוט במה עוסק האחין ומאיפה נצברו כספים אלו; לא ברור מדוע בחר האחין לחסוך את הכספים באמצעות הנחתם בחדר השינה של המבקש; אין תצהיר מטעם אשת המבקש אשר על פי הטענה לה נמסרו הכספים על ידי האחין לצורך חיסכון.

27. לאור האמור אני סבורה כי יש בסיס ממשי לטענה כי הכספים שנתפסו מקורם ברווחי העבירות שבוצעו. מאחר שמדובר בכספים לא ניתן למצוא חלופת תפיסה ולפיכך יש לדחות את הבקשה להשיב כספים אלו.

28. לסיכום אני דוחה את הבקשה הנוגעת לכספים. באשר למשאית, היא תושב למבקש בכפוף לתנאים שפורטו לעיל.

29. ביצוע החלטתי זו יעוכב עד ליום 28.11.2016 על מנת לאפשר למשיבה להגיש ערר.

30. **תיק החקירה יוחזר למשיבה באמצעות המזכירות. המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים.**

31. **זכות ערר כחוק.**

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשע"ז, 23 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.